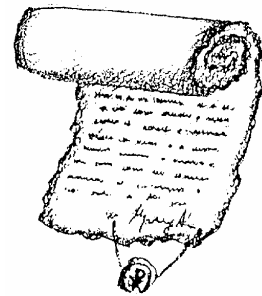

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2006. június 18. Úrnapija

XIV. évfolyam 2. szám

Téged Isten, dicsérünk, és hálát adunk mindenért!

A lassanként beköszöntő nyári szünet előtt, szinte indításaként ünnepeljük Úrnapiját, Krisztus teste és vére ünnepét. A XI. századtól kezdve ilyenkor kimegyünk az utcára, körbe visszük a kenyér színe alatt jelenlevő üdvözfőt, hitet teszünk Jézus mellett.

Ez a hitvalló körmenet vezet bennünket a nyári szünetbe, ahol számos alkalmunk adódhat a tanúságtételre.

Fiatalkoromban barátokkal, kápolnai közösséggel a Zemplénbe mentünk táborozni. Atya nem volt velünk, ezért hét-főn, a táborhely felé menet az egyik közeli faluban megkérdeztük, vasárnap mikor lesz Szentmise. Vasárnap az atya örömmel emlegetett minket, fiatalokat, akiknek fontos a Szentmise.

A nyár a pihenés, a felüdülés ideje. Ezúton szeretnénk mindenkinek értékes pihenést kívánni. Használjuk ki a nyár adta lehetőségeket, keressük az alkalmakat a töltökezésre.

2006 nyara kezdetén

Fülöp Ákos plébános

„Hetente fogok gyónni!”

Május utolsó vasárnapján elsőáldozás volt Nagytétényben. Hat kisgyermek járult először az Oltáriszentséghez. Számukra már a szombat is jeles nap volt, akkor végezték első – igazi – szentgyónásukat. Úgy látszik, jó érzést hagyott Bennük, ugyanis Domi azzal jött haza: „Hetente fogok gyónni!” Vasárnap nagy várakozással mentünk a tíz órai szentmisére. A beöltözés közben derült ki, hogy Bori ruhája, az előzetes próba ellenére, rövid lett. Újraöltözés, bevonulás. Mise elején szülői áldást mondtunk. Nemcsak mi szülők, de a gyerekek is meghatódtak. Habár a továbbiakban minden ugyanúgy történt, mint máskor, a gyerekeink végig arra vártak, hogy milyen is lesz az első szentáldozásuk. Persze minden rendben volt. Nagyon büszkék voltak magukra, hogy mostantól ők is „nagyok”. A szentmise után a közösségi házban családias agapé volt. Az emléklapon a gyerekek Sík Sándor szavait kapták útravalóul:

*„Tekintet nélkül arra, hogy másoknak
tetszik-e vagy nem,
tekintet nélkül arra, hogy látják-e
vagy nem:
Tedd a jót!*

*Tégy minden jót, amit megtehetsz
ott, ahol vagy,
úgy, ahogy teheted,
akkorát, amekkorát tehetsz.
De mindig szüntelen ez legyen a
programod.”*

Köszönjük a hitoktatók és Ákos atya odafigyelését, törődését.

Kuzmichék

A TARTALOMBÓL:

Ősszel képviselőtestület választás lesz.....	2. oldal
Olvassunk verset, mert érdekes!.....	2. oldal
Téténynek ékessége 8.....	2. oldal
Szomszédolás.....	3. oldal
„A töredelmes lélek az Istennek tetsző áldozat”.....	3. oldal
Örömhír.....	4. oldal
Gondolatok Szentháromság vasárnapján.....	4. oldal
Piroska és Farkas.....	5. oldal
KEMPIS (részletek).....	5. oldal
Krónika.....	6. oldal
Naptár.....	6. oldal

VETÉLKEDŐ NAGYTÉTÉNYBEN

Izgalmas vetélkedő zajlott plébániánkon április végén!

Kerületünk múltjáról szólt a játék. Honnan jött az ötlet? Már azóta fontolgattam ezt a versenyt a fejemben, hogy templomunk 250 éves évfordulójára különféle programokon vehettünk részt. Aztán elkezdünk beszélgetni két hasonlóan „megszállott” budafoki kolléganőmmel (Mati Károlyné Évával és Feinek Györgyné Marikával) templomaink jubileumáról. ... Hát, így kezdődött. A többi már szinte „magától” ment.

Két eseményből állt a program. Először az önkormányzat buszával helytörténeti kirándulásra indultunk. Kerületünk neves helytörténésze, Garbóci László kalauzolt minket. Megnéztük a budafoki, barossi és a tétényi templomot belülről

ill. sok nevezetességet láthattunk a buszból. „Idegenvezetőnk” érdekes történeteket, anekdotákat mesélt a látóval kapcsolatban. Öröm volt számomra, hogy csaknem tele volt a busz érdeklődővel. Igazán tartalmas délután volt. Ezt követte a felkészülés időszaka a csapatok számára.

Aztán április 29-én eljött a nevezetes nap. A két egyházközségből 8 csapatban 38-an mérték össze tudásukat. Az alsó tagozatos gyerektől a nagymama-korúig minden korosztály képviseltette magát. A változatos feladatok megoldása mellett szép verseket hallottunk többek között Pusztai Sándortól, melyeket Feinek György és Prohászka Georgina mondott el. Gyönyörű, különleges Mária-énekeket adtak elő a csapatok. Vidám nevetés kísérte a feladatok megoldását. Szakértő zsűri az értékelésen kívül nem mulasztotta el érdekességekkel kiegészíteni a hallottakat.

A játék után jó hangulatú agapé adta meg a lehetőséget, hogy a két plébánia csapatai kötetlen, baráti beszélgetés során ismerkedjenek egymással.

Nagyon szép nap volt! A folytatáson már törjük a fejünket.

Baba néni

Ezúton köszönjük Baba néninek és minden támogatójának, segítőjének a vetélkedő megszervezését és lebonyolítását. Úgy gondolom, hogy az efféle közösségi alkalmak kovácsolják igazán közösséggé egyházközségünket. Deo gratias! (A szerkesztő)

Őszel képviselőtestület választás lesz

A képviselőtestület **feladata**, hogy a plébániai közösség célkitűzéseit, Istentől és az Egyháztól kapott küldetésének szellemében előmozdítsa. Tevékenységével a plébános munkáját segíti. Ezt a tevékenységet munkacsoportokban végzi. Az egyes munkacsoportok a képviselőtestület tagjain kívül is meghívhatnak munkatársakat.

A képviselőtestület **tagjait** a plébánia hívei választják két lépcsőben. Első lépcső a jelölés időszaka, amikor mindenki egy embert jelölhet a képviselőtestület tagjai közé. A jelölések alapján összeállított listából történik a választás. A képviselőtestület 12 megválasztott tagból és 5 kinevezett tagból áll. Feladatuk alapján hivatalból tag a hitoktatók képviselője és a sekrestyés. Így áll fel a 20 tagból álló képviselőtestület.

A képviselőtestület tagja lehet:

- aki a plébánia területén lakik, vagy legalább egy éve tevékenyen részt vesz a plébánia életében,
- teljesen cselekvőképes,
- az egyházi törvények szerint nincs kizárva a szentségek vételéből,
- megebérmálkozott,
- 18-70 év közötti,
- vállalja a feladatot.

(Aki még nem adta le javaslatát, jelölő lapot a templom bejárati polcán talál.)

„Ténynek ékessége” 8.

SZENT KOLUMBA apát, akinek ereklyéjét oltárunk őrzi

Szent Kolumba a legismertebb skót szentek egyike, mégis Írországban született 521 táján. Tanulmányait Merville-ben Szent Finian híres iskolájában és Leinsterben végezte az agg bárd, Gemman mester keze alatt. Akkoriban a bárdok őrizték az ír történelem és irodalom emlékeit, ezért maga Kolumba is foglalkozott költészettel. Clonardban szentelték pappá. A feljegyzések szerint magas, izmos fiatal férfi volt, a hangja „olyan érces és dallamos, hogy egy mérfölddel távolabb hallani lehetett a szavát”. Tizenöt év alatt bejárta az ír szigetet, ígét hirdetett, és monostorokat alapított Derryben, Durrowban és Kellsben. Rajongott a könyvekért, és minden erejével azon volt, hogy újabbakhoz jusson. Titokban másolatot készített Szt. Jeromos Írországra került első zsoltároskönyvéről. Amikor Szent Finian fülébe jutott a másolás híre, a tudós ember magának követelte a másolatot. Kolumba vonakodott megválni a kéziratától, a vitát Írország ura, Diarmaid király elé terjesztették, aki Kolumba ellen hozott ítéletet. A két család között háború robbant ki, ezért Kolumba 563-ban, tizenkét családtagjának kíséretében pünkösdi előestéjén önkéntes száműzetésbe menekült a Szent Szigetre. Kolumba itt bencés monostort épített társaival, amely élete fogytáig az otthona lett, s századokon át a kelta kereszt-

Olvassunk verset, mert érdekes!

Dsida Jenő:
Egyszerű vers
a kegyelemről

...
Csodákat próbáltam:
arannyal, ezüsttel
hívtam a népeket,
jöjjenek énhozzám!
Hiába, hiába,
az arany nem kellett,
az ezüst nem kellett,
nem jöttek énhozzám.

Elmondtam naponta
tíz hegybeszédet,
gyönyörű szavakat,
ígéző szavakat,
hiába, hiába:
egy fül sem fülelte,
egy szív sem szívelte
a hegybeszédet.

Tüzet is akartam
rakni az erdőben:
nyulacska ne fázzék,
őzike ne fázzék,-
hiába, hiába!
Gyújtófám kilobbant
és a tűz nem akart
gyúlni az erdőben.

...S egyszer csak maguktól
gyűlnek az emberek,
együgyű szavamtól
sírásra fakadnak,
ránézniem alig kell
s a tűz is felszökken,-
az Úr áll mögöttem.

ténység híres fészke is. Kolumba legelőbb arra összpontosította missziós tevékenységét, hogy a főként ír származású dalraidákat erősítse meg nem eléggé mélyen gyökerező keresztény hitükben. Kolumba rendkívül önmegtartóztató életet élt, és társait is kemény fegyelemre készítet te. Öregségére így írnak róla: „Arca olyan volt, akár egy angyalé; igen jó természetű férfiú volt, beszéde pallérozott, cselekedeteit szent buzgalom hatotta át, tanácsaiban nagyszerű férfiú... mindenki iránt szeretet töltötte el.” Négy évvel halála előtt súlyos betegség lett úrrá rajta, testvéreinek imái tartották életben. Amikor ereje már fogytán volt, sok időt szentelt könyvek másolásának. A halála előtti napon a Zsoltárok könyvét másolta, s éppen azt a mondatot vetette a pergamenre: „Akik szeretik az Urat, nem fognak szükségét szenvedni semmi jóban” — Ekkor megállt a tolla. 597 egyik hajnalán, amikor a szerzetesek az imához gyülekeztek, Kolumbát az oltár előtt találták; a földön elnyúlva hevert, magatehetetlenül, haldokolva. Amikor ápolója föltámogatta, kezét megpróbálta föl emelni, hogy megáldja testvéreit, aztán kilehelte a lelkét.

Mintegy száz éven át a kelta keresztények és sok nyugat-európai kolostor lakói a Kolumba-féle hagyományt folytatták az aszketizmus gyakorlásában, amíg Szent Benedek kevésbé önsanyargató regulája vált általánossá.

Ő Írország patrónusa. A művészeti ábrázolásokon ördögök menekülnek előle.

Ünnepe: június 9.

Botos Eszter (Forrás: Kristin E. White: Szentek kislexikona)

Szomszédolás

Az Isteni Ige Társasága, vagy a röviden csak verbita-'nak nevezett missziós rend az I. világháború után jött Budatéténybe. Egy emberöltő elteltével felszámolta őket is a szétszóratás. Voltak, akik külföldre szöktek, voltak, akik vidéki plébániákra mentek. (Néhányan azóta is ott szolgálnak.)

A 90-es évek elején a rend visszakapta egykori kőszegi, központi rendházát. Ott van ma is a magyar tartomány vezetése és ott élnek a dél-amerikai, ázsiai missziókból visszatért idős szerzetesek. A tartományfőnök, Német László atya, délvidéki, nemrég még a rendi központban, Rómában dolgozott.

A kőszegiek közül Halász József atya tartott beszámolót Tétényben Fülöp-szigeteki élményeiről, az Új-Guineából visszatért Tóth István atya pedig egy húsvéti időszakban helyettesítette a megbetegedett Marczis Ferenc atyát.

A tartomány 1998-ban kapta vissza régi rendháza helyét Budatétényben (Bajcsy-Zsilinszky út 3-5.), ahol felépítették a Názáret Missziósházat és az éppen napjainkban berendezés alatt álló lelkigyakorlatos házat.

Plébánosainkat többször kisegítette már Rostás Sándor atya, e budatétényi rendház rektora – házfőnöke, aki missziós szolgálatát argentinai indiánok között végezte. A fiatal Tóth Zoltán atyát Balázs atya helyetteseként láthattuk, őt azóta Írországra küldték nyelvtanulás és tapasztalatszerzés céljából. Lányi Béla testvér nem pap, hanem építésszámológ és a Sapientia Hittudományi

Egyetemen tanít. Fehéroroszországban templomokat épített és szervezte a megújuló hitéletet. Mint meghívott előadót, hallottuk őt templomunkban és közösségi házunkban.

Hogy Európa és hazánk is missziós terület lett, mi is tapasztalhatjuk: legutóbb Magung Ferenc atya helyettesített nálunk, aki szeptemberben érkezett Magyarországra. Már mindent ért, de még nehezen beszéli nyelvünket, hiszen ő indonéz. A Budatétényben élő harmadik pap a fiatal, lengyel Gergely atya.

Tartoznak még papok a rendházhoz, de ők most másutt szolgálnak: Egy szlovákiai magyar Győrben, egy indiai Zugligetben, egy-egy indonéz alföldi ill, dunántúli plébánián. Az utóbbi Mindszenti József hercegprímás szülőfalujában, Csehimindszenten lakik!

A missziósházban tanulnak a tartomány szerzetes jelöltjei, a novíciusok, mintegy nyolcan. Vagy a Sapientia járnak, vagy nyelvünk nehézségeivel ismerkednek. Mert a novíciusok fele külföldi, indonéz és indiai. Egy magyar fiú nemrég jött haza Mexikóból, egy másik az ősszel utazott el két évre a braziliai őserdőbe.

Hitünket erősítő érzés azt látni, megtapasztalni, hogy a missziósok milyen magától értetődő természetességgel vállalják Krisztus követésének ezt a nehéz útját.

Koncz Endre

„A töredelmes lélek az Istennek tetsző áldozat”

A Zsoltáros a hívők személyes felajánlásáról beszél, mellyel csatlakozunk a papság által bemutatott, Isten által előírt egyetlen Áldozathoz.

Mikor a templomba jövünk, hogy Isten színe előtt közösségként, megváltott népként együtt megjelenjünk, különös gonddal, a lehető legnagyobb figyelemmel és fegyelemmel kell Isten elé állnunk. S ez mindenekelőtt a bűnbánó lelkületet jelenti. Törekednünk kell a bűnbánat, a töredelem lelkületére, szent félelemmel kell Isten minden képzeletet fölülmúló szeretetébe belépnünk. A Zsoltáros ezt mondja: „szolgáljatok Neki félelemben, örvendjete Neki rettegéssel”. Tehát nem azt mondja, féljünk Tőle s ezért büjjünk el. Azt mondja: szolgáljunk Néki, lépünk színe elé bátran, de nem szemtelenül, gögösen, hanem félelemmel, azaz alázatos hódolattal és igaz bűnbánattal, tudván, hogy Ő a mindenek Ura, mindeneket teremtő és fenntartó egyetlen Isten. És azt is hozzáteszi: örvendjünk Néki – örvendjünk és ujjongjunk Őbenne, az Ő szeretetén és szabadításán, mindent fölülmúló irgalmasságán és egyedül való igazságosságán. Örvendjünk Néki – legyen öröm és hálaadás lelkünkben, ugyanakkor a helyes bűnbánatból fakadó rettegés: nehogy elveszítsük jóindulatát szeretetlenségünk, hálátlanságunk miatt, nehogy azon a napon, mikor az irgalom ideje letelik

és Isten megnyilvánul mindenkinek, mint igazságos Bíró, méltatlanként és tisztátalanként a balra állókhoz számláltasunk, a kárhozát helyére.

A helyes istentisztelet a részt vevő hívek részéről megkívánja a töredelmes lelket. Még inkább vonatkozik ez a szolgálattevőkre. Istentiszteleteinket úgy kell végezni, hogy ez minden hívőben a töredelmesség, a bűnbánat lelkületét munkálja. Ezért mondjuk „tisztelet”-nek Isten imádását. A szolgálattevőknek minden mozdulatot, cselekedetet, imádságot, fölolvastatást a legnagyobb tisztelettel, különös gonddal, üdvös aggodalommal kell végezniük. Természetesen ez igaz a hívekre is. Az egész templomban mindennek a Szent Isten iránti tiszteletéről kell tanúságot tennie. Járásunk, kelésünk, lépésünk, testtartásunk, mozdulataink, hanghordozásunk, énekünk, ruházatunk: mind-mind az Isten iránti tiszteletet sugározza legjobb képességeink szerint.

Ezért illőbb állni, mint ülni. Ezért illőbb fegyelmezetten, tartással ülni, mintsem nyeglén, kényelmeskedve vagy éppen keresztbe tett lábbal üldögélni. Ezért illőbb rendesen térdelni, ha térdelni kell, nem pedig „térdelve ülni” (kivéve persze, ha annyira alkalmatlanul van a pad megácsolva, hogy szinte lehetetlen rendesen térdelni). Ezért illő szemérmes ruhában, tisztességes viseletben megjelenni. Ezért kell a szolgálattevőknek az istentisztelet szent ruháiba öltözni. Ezért kell hangunkat a hétköznapi beszédétől eltérően ünneplőbe öltöztetni, s illő énekkel, fegyelmezetten, jól érthető hanghordozással megszólalni. Ezért kell csendben lenni, hacsak nem maga a szertartás kívánja szavunkat. Ezért kell különös gonddal kiválasztani a szolgálattevőket, hogy ne csak méltó, de alkalmas is legyen feladatára.

A templomi szolgálat ugyanis kitüntetés, különös figyelmet és fegyelmet kívánó szent szolgálat, mely természetéből fakadóan mindenekelőtt a felnőttek dolga, akik már teljes súllyal viselik életük felelősségét. Pontosan a felnőttek példaadása az, ami minden gyermeknek utat mutat. S a felelősséget viselő felnőtteknek kell bevonniuk az alkalmas gyermekeket a szent szolgálatba, elsősorban a fiúkat, hiszen ősi tapasztalat szerint az oltárszolgálat, a ministrálás az egyik legjobb ébresztője a papi hivatásnak. Bárcsak egyházközségünk hívei, különösen férfiak, törekednének több részt vállalni az istenszolgálatból! Bárcsak a szülők, különösen az édesapák, jobban szorgalmaznák fiaik feladatvállalását a templomban!

Bűnbánattal siessünk Isten elé, hogy templomában vigadozhassunk, nem világi, hanem lelki örömmel. S amikor a templomban vagyunk, teljesítsük az Apostol parancsát: mindent rendben tegyetek! Így leszünk az a nép, melyről ezt mondja a Zsoltáros: boldog az a nép, amelyik tud ünnepelni.

Monostori Gábor

ÖRÖMHÍR

Ez csak a nem anyagiak számára jó hír:

"Tim Kasser amerikai pszichoterapeuta kutatásai szerint azzal, hogy anyagi javakra vágyunk, és azok megszerzésére törekszünk, könnyen alááshatjuk lelki egészségünket. Azok az emberek, akik fontosnak tartják az anyagi javak birtoklását, a népszerűség megszerzését és a jó megjelenést, többször panaszkodtak fejfájásra, hátfájásra, izomfájdalmakra, torokfájásra, mint azok, akiket kevésbé foglalkoztatnak ilyen célok. És ezek még csupán testi tünetei az anyagelvűségnek; ezeken kívül az idegesség, depresszió, nárcizmus, viselkedési rendellenesség is gyakrabban sújtja az anyagelvéket. (...) Vannak olyan környezeti tényezők, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy valaki anyagelví célokat kövessen. Ha valaki jobban ki van téve a fogyasztói társadalom üzeneteinek, ha sokat tévéznek, vagy ha szülei ilyen célokat követnek. (...) Ha lét- és biztonságsszükségletei kielégítetlenek, akkor az ember ezeket igyekszik betölteni, aminek következtében kielégítetlenek maradnak önbecsülés- és kompetenciaszükségletei, nem lesznek igazi kapcsolatai, nem lesz hiteles, nem érzi magát szabadnak és boldognak. Eszerint a nélkülözők könnyebben válnak anyagelvívé, mert az anyagi jólétet túlidealizálják."

(Részlet az IGEN folyóirat januári számából, a pénz és a boldogság viszonyáról szóló összeállításból.)

Gondolatok Szentháromság vasárnapján

Pünkösöd és Úrnapi közötti vasárnap, Szentháromság vasárnapja. A keresztény hitvallás legfontosabb tétele, hitünk alapvető igazsága, hogy az egy isteni lényeg három személyben van. Ezt vallották meg kezdettől fogva a keresztségben, erre épül egész keresztény életünk. Mindemellett a legnagyobb misztérium! Az ember önmagát ismerve tapasztalja, hogy az egy természet egy személyhez tartozik. Istennél azonban ez nem így van. Nem értjük, hogyan tartozhat az isteni természet három személyhez! Valljuk, az Atya öröktől fogva van, a Fiú az Atyától született az idő kezdete előtt, a Szentlélek pedig mindkettőjüktől származik. Az Atya és a Fiú egymást átjáró szeretet-kapcsolata személyesül meg a Lélekben.

Ezeket a hitalapokat megtanultuk társaimmal a hittanári főiskolán is, de igazán a közelmúltban lett sajátommá. A mindennapokban az ember él és szeret – próbálja azt a szeretetet továbbadni, tovább sugározni, amit közvetlenül vagy embertársain keresztül Istentől kapott. Sokáig azt gondoltam, merész, aki ki meri mondani: „Tiszta szívemből szeretek” valakit. Hát ennek óriási szeretetnek kell lennie! Tud ember így szeretni? Aztán eljött a pillanat, amikor én is ki mondtam és tiszta szívemből tettem – az esküvőmon. Azóta néha kicsit nehézkesen, de csak növekszünk a szeretetben feleséggel. Rádöbbsentem, a házastársi szeretet mintaképe az Atya és a Fiú szeretetkapcsolata. Ebben növekszünk és mélyülünk. És amint az Atya és Fiú szeretetének megszemélyesülése a Szentlélek, ugyanúgy meg tud személyesülni a házasság is a gyermekekben. A házaspár a gyermekekben forr igazán eggyé. Nem feltétlenül kell, hogy saját gyermek legyen, lehet örökbefogadott is, hiszen nem a fizikai létrehozás a fontos az egészben, hanem a

Simon András grafika

lelki teremtés, formálás. (Amint a házastársi szeretetben sem a testiség a legfontosabb!) Az egymás iránt érzett szeretetük válik teljessé a gyermekek nevelésében. Csodálatos ajándéka Istennek, amikor a szülők együtt tevékenykedve tudják gondozni a kis apróságot. Amikor napról-napra észre tudják venni a csodát, melyet hárman: Isten, az édesanya és az édesapa teremtettek és formáltak. Igen, társteremtők vagyunk! A Teremtő társai...

Minden egyes ember ily módon, egy szeretet-kapcsolat megszemélyesülése. Olyan jó volna, ha mindnyájan megéreznénk ezt a megszemélyesült létet, illetve ha családjaink így fogadnák a kis jövevények érkezését, és ennek tudatában élnék meg a sokszor kemény munkát jelentő gyermeknevelést. Ha éreznék, hogy itt valami csoda történt, amelynek ők is részesei. Akkor talán nem hullana szét annyi család, nem bomlanának fel a házasságok, és valóban krisztusi világ épülne!

Kívánom, hogy minél többen tapasztaljuk meg Isten kiáradó szeretetének ezt a kézzel fogható jelét, s aki megtapasztalta, mindig éljen benne a túlradó szeretet, amelyet kapott, és amelyet ily módon is továbbadott.

Németh András

PIROSKA ÉS FARKAS

nagyon nem örültek annak, amit Jani bá a cserkész foglalkozáson hangsúlyozott: „Mi keresztények ma Magyarországon, Európában kisebbségben vagyunk.” Egész úton hazafelé ezen rágódtak.

Szinte még be sem léptek az ajtón, máris kérdezték nagymamát:

- Igaz ez, tényleg így lenne?

- Ne az egyházi iskolából induljatok ki, gyerekek! - mondta nagymama. - A közeli általánosokból hányan járnak hittanra? És a hittanosok közül mindenki ott van a vasárnapi misén?

- Hát, nem sokan. Ezt számolgattunk mi is útközben, de mégsem akarjuk elhinni. Rémes! - szörnyülködött Piroška.

- Szerintem arra az emberre nézve rémes, aki nem kíván Isten házába járni - válaszolta nagymama.

Ekkor már megszólalt Farkas is:

- Mindenki a győztes csapatban szeret focizni! És a többség az erősebb! De mitől lehet az, hogy az őskeresztények száma a semmiből egyre nőtt, Európa kereszténnyé lett. Most meg éppen fordítva, kisebbség vagyunk.

- Mert mi, ma, nem vagyunk jó keresztények - jelentette ki háttározottan nagymama.

A két gyerek úgy megdöbbsent, szóhoz sem tudtak jutni. Ezért kis szünet után folytatta nagymama:

- Hogyan terjedt a kereszténység? Példa útján! Az emberek azt látták, hogy ezek a keresztények valamiben mások, mint a többség: nem „hajtanak”, nem törtetnek, visszahúzódnak, sokszor kifejezetten veszélyben élnek, de ennek ellenére nyugodtak, békések, boldogok.

- Mikor elfogták Jézust, a tanítványai úgy elfutottak, mint a nyúl - vetette ellen Farkas.

- Jól mondod, bizony így volt - helyeselt nagymama - Úgy viselkedtek, mint mi tennénk: Pánikba estek, szétfutottak. Még Péter is megtagadta mesterét. János merete közülük egyedül a Golgotára követni Jézust. Később pedig, amikor mégis csak összegyűltek, magukra zárták az ajtót.

- De miután Jézus többször is megjelent nekik, mindjárt mindent másként láttak! Felujjongtak: Valóban Isten Fia! Itt élt velünk együtt! És most is itt eszi a halat velünk. És ha azt mondja, hogy a Szentlélekkel mindig velünk marad, ahhoz semmi kétség nem fér. Bármilyen nyomorban, betegségben, veszélyben élek, itt van, velem van az Isten! És én a világ Teremtő Istenével vagyok, én az Ő rendjét követem. Mit számított, hogy a főtanács elé hívták őket, hogy azt mondták: Gyógyíthatok, ha akartok, de Jézusról, föltámadásáról nem beszélhettek! Ők meg is vallották: nekünk pont Jézus és a föltámadás a lényeg!

- Azt el tudom képzelni, - szólt közbe nagy komolyan Farkas, - hogy mikor megbotozták őket, arra gondoltak: „Fáj ez a verés, de dagadtra verhetik a képünket, mi Jézusért mégis mindent vállalunk!” Én azonban nagyon nem szeretnék vértanú lenni, kínhalált szenvedni!

KEMPIS

(Részletek)

Első könyv 1.

Aki engem követ, nem jár sötétségben – mondja az Úr. Krisztus szava ez; arra int, hogy az ő életét és erkölcsét kövessük, ha igazán akarunk világosságban járni, és minden szívbeli vakságtól megszabadulni. Legyen azért legkedvesebb foglalkozásunk a Jézus Krisztus életéről való elmélkedés.

A tizenötödik század közepén „együgyű szókkal, de csuda nagy lelki bölcsességgel” valaki, egy Kempis Tamás nevű ágostonrendi szerzetes vagy más, „négy rövid könyvet írt, mely könyvről merem mondani – írja első teljes magyar fordításának élén 1604-ben Pázmány Péter – hogy aki ezt szerencsére felnyitja és egy részét, mely elébe akad, figyelmesen megoldvassa, lelki vigasztalást és isteni szolgálatra való gerjedelmézést vészen”.

Azt is mondja Pázmány: Nem olvasott a biblián kívül könyvet, melyet ennél méltóbbnak ítélt volna arra, hogy a magyar hívek kezébe adja. (Előszó, Rónay György)

Kempis Tamás: Krisztus követése

(Fordította Jelenits István Dr. Ecclesia, Budapest, 2004. Kilencedik kiadás.)

Nagymama beszaladt a szobájába, de közben rendületlenül folytatta:

- Mikor elűzték a keresztényeket Jeruzsálemből, azok az idegen földön is csak a feltámadt Megváltóra gondoltak, csak róla beszéltek.

- Felírtam egyszer Márton Árontól – mondta nagymama visszajövet, és már olvasta is:

- „Az első keresztények pogány törvények, szokások, hatalom alatt éltek. Tudták, hogy a pogány áldozatokon, lakomákon, cirkuszokban nincs keresnivalójuk. A pogány házastársa valami szent félelemmel és tartózkodással figyelte, hogy keresztény házastársát a házban rejtgetve őrzött titkos kenyér hogyan szenteli meg szinte szemlátomást; milyen átszellemült arccal jár-kezel a mindennapi dolgok között, mennyi anyagi jóssággal végzi munkáját, és ha megpróbáltatás jön, milyen hősi lélekkel vállalja azt.” Hát, ezért terjedt a vallásuk, ezért hatott a tanúságtételük.

Itt nagymama egy kis szünetet tartott, aztán hamiskás mosollyal azt kérdezte: - Lehet, hogy ma országunk többsége nem palacsintát fog vacsorázni, azért remélem, ti legalább megkóstoljátok?

- Már teríték is! - pattant fel Piroska, Farkas pedig eszeveszett iramban rohant kezét mosni.

Ke

KRÓNIKA

Március 3-tól Péntekenként 17.45-kor nagybőjti keresztút volt templomunkban. Az imádságot március 31-én a nagytétényi családok kisközösség, április 7-én Ákos atya vezette.

Április 1. Hittanosok kirándulása és közös keresztútja Zebegényben.

Április 2. Az ifjúsági csoport keresztútjárása az 1-es főút mellett lévő biatorbágyi Kálvárián.

Április 2. Gitáros szentmise, utána keresztút Pipó József és barátai közreműködésével.

Április 6-8. Háromestés, elmélyült húsvéti lelkigyakorlatot tartott Vigassy Mihály, Krisztinaváros plébánosa. *(Mikor Mária elveszítette Jézust, milyen rémülten kereshette. A bűnnel mi is elveszítjük Őt! Megjeddünk? Azonnal keressük?)*

Április 8. Tojásfestés a közösségi házban

Április 12-13. Éjszakáján betörték a templomunkba, a hangosító berendezés részeit és a kápolna Mária szobrát elvitték.

Április 20. Tétényi csoport is részt vett a nemzetünkért mondott csütörtöki rózsafűzér imádságon a bazilikában.

Április 29. Helytörténeti vetélkedő.

Április 29-30. Sikeres keresztény könyvvásár volt a plébániakertben. A forgalomból kapott részesedést az egyházközség a betörési kár enyhítésére fordította.

Májusban A Szűzanya hónapjában, a litániák a hétköznapi szentmisékhez kapcsolódóan, szombatonként a szentmise előtt zajlottak.

Május 1. A szokásos, Baross-telepiekkel közös autós-gyalogos kirándulás célja ez évben Márianosztra volt, bekapcsolódás a 3 napos ifjúsági gyalogos zarándoklat záró szentmiséjébe. A szentmisén Beer Miklós püspök úrral koncelebráltak plébánosaink is.

Május 6-7. Papi és szerzetesi hivatások vasárnapján és előestéjén Rostás Sándor, verbita missziós házfőnök atya helyettesítette Rómában tartózkodó plébánosunkat. A vasárnap reggeli, 8 órás szentmisét indonéz verbita, Magung Ferenc atya tartotta.

Május 16. Egésznapos szentségimádás volt templomunkban.

Május 20. Nagymarosi Ifjúsági Találkozó, melynek témája: Minden rendben...

Május 28. Elsőáldozás templomunkban, amelyet a Katolikus Rádió élőben közvetített.

Június 5. Karizmák ünnepe – Egyházmegyei júniális Máriaremetén.

Június 9. Évzáró kerti parti a plébániakertben.

Június 10. Hittanosok Margitszigetre tervezett évzáró kirándulása, melynek uticélja a rossz idő miatt a bazilika megtekintésére módosult.

Június 11. Hittanos Te Deum.

Június 11-ig Le lehetett adni a javaslatokat képviselőtestület tagjaira. A képviselőtestület öszre tervezett választásáig új gondnokság kapott kinevezést, mert az előző mandátuma lejárt.

NAPTÁR

Június 18. Úrnapi körmenet

Július 22-29. Hittantábor Parádon.

Júl.28-aug.04. Nemzetközi ministráns zarándoklat Rómába, melyen Sebő Béla képviseli plébániánkat.

Aug. 15. Nagyboldogasszony ünnepe, templombúcsúnk napja

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, **Felelős kiadó:** Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Koncz Endre (1225. Budapest, Tenkes utca 4/a.

Tel: (1) 207-5977),

Németh András (2440. Százhalombatta, Strand utca 44.

Tel: (23) 357-195).

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.

50